

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Teresa Mertuszka

Protokolant : Magdalena Frydryk

po rozpoznaniu w dniu 03.12.2014 roku w Lubaniu

sprawy z powództwa S. P. (1) , S. P. (2) i D. P. wspólników spółki cywilnej (...) s.c. w J.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz strony powodowej S. P. (1), S. P. (2) i D. P. wspólników spółki cywilnej (...) s.c. w J. kwotę 598,31 zł (pięćset dziewięćdziesiąt osiem 31/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 03.08.2013r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz strony powodowej S. P. (1), S. P. (2) i D. P. wspólników spółki cywilnej (...) s.c. w J. kwotę 257 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn.akt I Cupr 301/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa – S. P. (1), S. P. (2) i D. P. wspólnicy spółki cywilnej (...) s.c. w J., reprezentowana przez pełnomocnika adwokata S. P. (3), wniosła o zasądzenie od strony pozwanej – (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 598,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 03 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty.

Uzasadniając powództwo, pełnomocnik powódki podniósł, w wyniku kolizji drogowej uległ uszkodzeniu należący do K. F. pojazd marki P. (...) nr rej. (...), który w dacie powstania szkody objęty był ochroną w ramach dobrowolnego ubezpieczenia autocasco u strony powodowej. Strona powodowa wykonywała naprawę pojazdu, wystawiając fakturę VAT nr (...) na kwotę 7.764,08 zł. Strona pozwała wysokość szkody ustaliła na kwotę 7.165,77 zł. Poszkodowana K. F. przelała przysługującą jej w stosunku do strony pozwanej wierzytelność na rzecz strony powodowej umową z dnia 08 lipca 2013 r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 20 stycznia 2014 r. w sprawie sygn.akt I Nc 1522/14 Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę dochodzona pozwem wraz z należnymi kosztami postępowania.

Od powyższego nakazu pełnomocnik strony pozwanej radca prawny S. S. wywiódł skutecznie sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości, podtrzymując stanowisko zaprezentowane przez siebie w toku postępowania likwidacyjnego. Nie sprzeciwił się także wnioskowi strony powodowej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego do spraw mechaniki pojazdowej oraz wyceny pojazdów na okoliczność ustalenia kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

Pełnomocnik powódki w odpowiedzi na sprzeciw strony powodowej podtrzymał twierdzenia zawarte w pozwie, ponownie wnosząc o przeprowadzenie w sprawie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i kosztorysowania na okoliczność ustalenia wysokości szkody w samochodzie poszkodowanej z uwzględnieniem średnich stawek dla robocizny, stosowanych przez zakłady naprawcze, położone na terenie likwidacji szkody oraz z uwzględnieniem zakwestionowanego przez stronę pozwaną konieczności naprawy chłodnicy. Zarzucił ponadto, że dołączone do akt szkody nie dotyczą przedmiotowej sprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Poszkodowaną K. F. i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia komunikacyjnego indywidualnego autocasco samochodu marki P. (...), nr rej. (...). W dniu 03 lipca 2013r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ stanowiący własność poszkodowanej pojazd. Strona pozwana co do zasady przyjęła swoją odpowiedzialność i podjęła kroki zmierzające do realizacji ważnej umowy ubezpieczenia AC. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego dokonano rozliczenia szkody, ustalając, że koszty naprawy pojazdu wyniosły 7.165,77 zł. Kwotę tę wypłacono na rzecz strony powodowej, która dokonywała naprawy pojazdu poszkodowanej K.F..

(fakt bezsporny)

Poszkodowana swoje uprawnienia z tytułu łączącej strony polisy, umową przelewu wierzytelności z dnia 08 lipca 2013 r., przekazała na rzecz strony powodowej.

(dowód – umowa przelewu wierzytelności k. akt 17)

Na podstawie przeprowadzonej przez stronę powodową kalkulacji naprawy wysokość szkody w przedmiotowym pojeździe wyniosła 7.764,08 zł.

(dowód – kalkulacja naprawy nr (...) k. akt 94-98; faktura VAT nr (...) k. akt 9)

Z uwagi na rozbieżności dotyczące rozmiarów szkody w pojeździe marki P. (...) o nr rej. (...) przedstawione przez stronę pozwaną a kalkulacją wykonaną przez stronę powodową, Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego sądowego do spraw techniki motoryzacyjnej i kosztorysowania na okoliczność ustalenia rzeczywistej szkody w uszkodzonym pojeździe na skutek kolizji drogowej zaistniałej w dniu 03 lipca 2013r. oraz na okoliczność prawidłowości kosztorysów sporządzonych przez strony.

Pełnomocnik strony pozwanej radca prawny S. S. do dnia rozprawy nie przedłożył akt szkody, do czego był dwukrotnie zobowiązany zarządzeniami Sądu z dnia 02.06.2014 r. (doręczonym w dniu 04.06.2014 r.) i z dnia 27.06.2014 r. (doręczone w dniu 01.07.2014 r.).

(dowody doręczenia – k. akt 92, 104)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje okoliczność, że na stronie pozwanej spoczywał obowiązek naprawienia szkody w pojeździe poszkodowanej K. F., powstałej na skutek kolizji drogowej w dniu 03 lipca 2013 r.

Spór dotyczy jedynie wysokości należnego, z tytułu posiadania w chwili zdarzenia ważnej umowy ubezpieczenia autocasco, odszkodowania, z uwagi na istnienie w tej sprawie rozbieżnych opinii rzeczoznawców, na które powoływały się obie strony postępowania.

Strona pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego uznała mianowicie, że ostateczna wysokość należnego odszkodowania zamknie się w kwocie 7.165,77 zł, która to należność jej zdaniem daje realną możliwość pełnego naprawienia szkody w przedmiotowym pojeździe.

Strona powodowa natomiast, nie zgadzając się ze stanowiskiem ubezpieczyciela, a w szczególności z wysokością przyznanego odszkodowania na podstawie własnej kalkulacji ustaliła wysokość szkody na kwotę 7.764,08 zł.

Z uwagi na istnienie powyższych zasadniczych rozbieżności w sporządzonych wycenach dla prawidłowego rozstrzygnięcia sporu koniecznym było dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i kosztorysowania. Postanowienia w przedmiocie powołania biegłego zapadło na posiedzeniu niejawnym w dniu 02 czerwca 2014 r., które zostało następnie doręczone pełnomocnikom obu stron, przy czym zobowiązano ich jednocześnie do uzupełnienia dokumentów stanowiących podstawę podnoszonych przez nich twierdzeń i zarzutów.

Pełnomocnik strony powodowej uczynił zadość wezwaniu Sądu i przedłożył do akt sprawy czytelne kopie dokumentów stanowiących podstawę roszczenia, natomiast pełnomocnik strony pozwanej nie przedłożył akt szkody. Nie stawiał się także na rozprawie w dniu 03 grudnia 2014 r., będąc o terminie prawidłowo zawiadomiony.

W ocenie Sądu akta szkody są niezbędnym dokumentem do przeprowadzenia dowodu w postaci opinii biegłego, gdyż bez nich biegły nie będzie miał podstaw do dokonania weryfikacji kalkulacji szkody przeprowadzonej przez stronę. Brak aktywności pełnomocnika strony pozwanej w tym zakresie oznacza przyznanie faktów podnoszonych przez stronę powodową. Skoro strona pozwana kwestionowała sposób wyliczenia szkody przez stronę powodową i powoływała się na prawidłowość przeprowadzonej przez siebie kalkulacji, winna przedłożyć w tym celu odpowiednie dowody, gdyż zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Kierując się dyrektywą zawartą w tym przepisie oraz brakiem aktywności strony pozwanej, Sąd uchylił swoje poprzednie postanowienia dowodowe w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego, uznając, że strona powodowa w sposób dostateczny udowodniła swoje roszczenie zarówno co do zasady jak i wysokości.

Skoro, zatem wypłacona tytułem odszkodowania suma nie wyrównała szkody w samochodzie marki P. (...) o nr rej. (...), Sąd zgodnie z art. 361 § 2 kc w związku z art. 509 kc uznał powództwo za uzasadnione w całości i orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku.

O odsetkach orzeczono zgodnie z zasadą prawa cywilnego, według której dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne. Skoro strona pozwana nie zlikwidowała szkody w terminie określonym w art. 817 kc, przeto żądanie strony powodowej odnośnie zasądzenia ja jej rzecz odsetek za opóźnienie Sąd uznał za zasadne.

Orzeczenie o kosztach ma podstawę prawną w art. 98 kpc. Skoro strona powodowa poniosła w tej sprawie koszty w wysokości 257 zł, na które składają się – 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, 30 zł tytułem opłaty sądowej od zażalenia oraz 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, to taką kwotę Sąd od strony pozwanej na jej rzecz zasądził w punkcie drugim wyroku.